อิสลามคือวิถีการดำรงชีวิต : มุสลิมใหม่ ผุสดี หวายนำ

﴿الإسلام هو منهاج حياتنا : المسلمة الجديدة فاطمة واي نم﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

เว็บไซต์อิสลามมอร์

ผู้ตรวจทาน : ทีมงานภาษาไทยเว็บอิสลามเฮ้าส์

ที่มา : www.islammore.com

2010 - 1432

islamhouse.com

﴿الإسلام هو منهاج حياتنا : المسلمة الجديدة فاطمة واي نم﴾

« باللغة التايلاندية »

موقع إسلام مور

مراجعة: فريق اللغة التايلادية بموقع دار الإسلام

المصدر: www.islammore.com

2010 - 1432

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

มุสลิมใหม่ ผุสดี (ฟาติมะฮฺ) หวายนำ

ประวัติส่วนตัว

- ชื่อ ผุสดี (Fatimah) หวายนำ อายุ 49 ปี
- ภูมิลำเนา จังหวัดนครศรีธรรมราช
- จบการศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา
- ปัจจุบัน รับราชการตำแหน่งผู้บริหาร ในจังหวัดนนทบุรี

Islammore : มุมมองเกี่ยวกับมุสลิมก่อนที่จะรู้จักศาสนาอิสลาม ?

Fatimah : อิสลามในมุมมองก่อนเปลี่ยนมานับถือ รู้สึกดีเพราะในอดีตสมัยเรียนมัธยม มีเพื่อนรักสองคนที่สนิทกันมาก ไปโรงเรียนพร้อมกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน นั่งเรียนติดกัน และร่วมทุกข์สุขแบ่งปัน ดูแลกันมาตลอด จนจบมัธยมต่างแยกย้ายกันไปเรียนต่อ จบมาทำงาน ก็ยังติดต่อกันมาตลอดจนทุกวันนี้ แต่เรื่องศาสนาเราจะไม่เกี่ยวข้องกัน ถึงเวลามีกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา **เราจะต่างคนต่างปฏิบัติ ไม่เคยก้าวก่ายหรือวิจารณ์ใดๆ ต่างก็พอใจในสิ่งที่ตนนับถือ** พอสักประมาณ ปี 2537 ได้มีโอกาสไปอบรมเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหาร ที่เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา ได้ไปพบกับรุ่นพี่ผู้ชายประมาณ 4-5 คน เป็นมุสลิมจากสงขลา ปัตตานีและยะลา แรกที่เจอกันทุกคนเข้าใจว่าดิฉันเป็นคนมุสลิม ก็เข้ามาทักทาย เราอบรมร่วมกันเกือบ 1 เดือนเต็ม ได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันมากมาย เขาบอกเสมอว่าดิฉันมีนิสัยเหมือนคนมุสลิม เราพูดคุยติดต่อกันเรื่อยมาโดยไม่ได้คิดจะให้ดิฉันเป็นมุสลิม แล้วก็จากกัน **ในใจดิฉันคิดว่าคนมุสลิมที่แท้จริงเป็นคนที่น่าคบมาก ใกล้ชิดเขารู้สึกสงบร่มเย็น** ก็รู้สึกดีๆ กับมุสลิมเสมอมา

Islammore : เหตุผลในการเปลี่ยนศาสนา และระยะเวลาในการเปลี่ยนศาสนา ?

Fatimah : เวลาผ่านมาค่อนชีวิต ดิฉันย้ายเข้ามารับราชการในจังหวัดนนทบุรีตั้งแต่ปลายปี 2547 หลังจากพ่อแม่เสียชีวิตหมด และต้องย้ายมาเพื่อดูแลลูกที่เข้ามาศึกษาต่อ ก็ไม่เคยคิดที่จะเปลี่ยนแปลงอะไร ต่อมาเมื่อปีที่แล้วประมาณเดือนมิถุนายน ดิฉันมีความจำเป็นต้องกลับบ้านที่นครศรีธรรมราช จำได้ว่าวันนั้นดิฉันกลับเที่ยวบินบ่าย ขึ้นที่สนามบินสุวรรณภูมิ เครื่องใกล้จะถึงเวลาออกแล้วที่นั่งติดกับดิฉันยังว่างอยู่ นึกในใจว่าดีมากฉันจะได้นั่งสบายๆ จู่ๆ ก็มีผู้ชายสูงขาวตัวโต ลักษณะเหมือนฝรั่งแถบยุโรป ขึ้นมาและทักทายเป็นภาษาอังกฤษ แล้วก็นั่งลงที่ว่างที่ติดกัน แวบแรกรู้สึกไม่ดีที่มีคนแปลกหน้า แถมเป็นต่างชาติมานั่งที่ติดกัน

หลังทักทายกันแล้วดิฉันก็นั่งเงียบ จนเครื่องเริ่มจะบินขึ้น มีการเร่งแอร์จนมีไอเย็นออกมาเป็นควันขาวๆ ตัวดิฉันก็เริ่มรู้สึกแพ้อากาศขึ้นมากะทันหัน ทั้งจามและไอ มือก็ควานในกระเป๋าเสื้อเพื่อหาผ้าเช็ดหน้าหรือกระดาษทิชชู ปรากฏว่าไม่มี กระเป๋าถือก็เก็บบนล็อคเกอร์ซึ่งพนักงานปิดไปเรียบร้อยแล้วเครื่องกำลังจะ ทะยานขึ้น รู้สึกอึดอัดกับอาการแพ้อากาศของตนเอง ผู้ชายคนนี้เอามือล้วงกระเป๋ากางเกงแล้วหยิบกระดาษทิชชูซึ่งน่าจะติดมาจาก ห้องอาหารของโรงแรมแล้วส่งให้ดิฉัน แวบแรกจะไม่รับแต่กำลังต้องการมากก็เลยต้องรับและขอบคุณเขา จนเครื่องออกบินไปได้พักหนึ่ง อาการก็เริ่มดีขึ้น เขาก็เริ่มชวนคุย โดยถามว่าคุณเป็นคนนครศรีธรรมราชหรือ ฉันก็บอกไปว่าใช่แต่ตอนนี้มาทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ แต่กลับไปทำธุระบางอย่าง เขาแนะนำว่าตนเองมาจากประเทศซีเรีย **มาเรื่องธุรกิจมาตามสินค้าคือยางพาราอัดแท่ง ซึ่งนำเข้าจากประเทศไทย** ทำมาหลายปีแล้วไม่มีปัญหาอะไร แต่ครั้งนี้สั่งของโอนเงินแล้วบริษัททางนี้ไม่ยอมส่งของสักทีรอมาเป็นเวลาหลายเดือนแล้วจึงต้องมาตาม พร้อมกับเอาเอกสารหลักฐานทางธุรกิจให้ดู ดิฉันดูแล้วก็เฉยๆ นึกในใจ **เขาเป็นมุสลิม ความที่เคยเจอแต่มุสลิมที่ดีก็รู้สึกดีขึ้นมานิดหนึ่ง**

จนกัปตันประกาศจะนำเครื่องลง เขาก็ถามว่าเมื่อลงจากเครื่องแล้วเขาจะไปที่บริษัทนี้ได้อย่างไร ดิฉันนึกไม่รู้ว่ามีรถบริการหรือเปล่าเพราะเวลากลับไปแต่ละครั้งจะมีเพื่อน หรือญาติมารอรับ ก็บอกไม่ทราบ แต่วันนี้ ฉันมีเพื่อนมารับเดี๋ยวฉันจะถามเขาก่อนถ้าเขาสะดวกก็จะให้คุณติดรถไปด้วย นึกในใจตอบแทนค่าทิชชูแล้วกัน เมื่อลงเครื่องเพื่อนดิฉันก็ให้เขาติดรถไปด้วย ไปถึงที่บริษัทเป็นเวลาเลิกงานแล้ว ก็เลยต้องหาโรงแรมที่ใกล้ๆ ให้ ตอนเช็คอินพนักงานโรงแรมขอร้องให้ดิฉันช่วยเช็คอินในนามดิฉันเพราะเขาสะดวกกว่า **ความที่เป็นคนไม่คิดมากก็ตกลงใช้ชื่อดิฉัน แล้วก็แยกกันโดยแลกนามบัตรไว้ นึกในใจว่าคงไม่มีอะไร ดิฉันก็กลับบ้าน รุ่งเช้าทำธุระจนเสร็จ เย็นก็กลับเข้ากรุงเทพฯ ก็ลืมเขาไป**

รุ่งขึ้นอีกวันพนักงานโรงแรมโทร มาบอกว่า พี่ทำไมไม่มารับเพื่อนสักทีเขามารอที่ล้อบบี้โรงแรมหลายชั่วโมงแล้ว ดิฉันงงมากเพื่อนไหนนะ พนักงานโรงแรมบอกว่าก็คนที่พี่มาเช็คอินเข้าพักในชื่อพี่ไง แล้วก็ส่งโทรศัพท์ให้คุยกับเขา ดิฉันก็บอกเขาว่าพนักงานเข้าใจผิดคิดว่าคุณรอฉันเลยโทรฯ หาฉัน เขาบอกว่าเขารอเจ้าของบริษัทมารับ ต่างก็รู้สึกขำ เพราะเราไม่ได้เกี่ยวข้องอะไรกัน

ผ่านไปอีหลายวัน ฉันเริ่มรู้สึกกังวลว่าถ้าเกิดเขาเป็นคนไม่ดีเข้ามาเมืองไทยเพื่อทำเรื่องเลวร้ายล่ะ ฉันจะทำอย่างไรเพราะเขาพักโรงแรมในชื่อฉัน ก็โทรศัพท์กลับไปที่โรงแรมเดิม เขายังอยู่และยังไม่เคยจ่ายค่าห้องเลย ดิฉันโทรไปหาเพื่อนซึ่งเป็นรองผู้กำกับการตำรวจ เพื่อนด่าใหญ่เลยและให้โทรศัพท์ไปยกเลิกเรื่องห้องพัก ดิฉันไม่กล้า ในใจนึกว่าเราต้องให้ผู้ชายต่างชาติ ต่างศาสนาคนนี้อยู่ในสายตา จนกว่าจะออกนอกประเทศไป ก็โทรศัพท์หาเขาอยู่เรื่อยๆ บางทีเขาก็โทรศัพท์มาตลอดเวลาสองสัปดาห์กว่าที่อยู่เขาอยู่นครศรีธรรมราชเพราะธุรกิจ

เขายังไม่เรียบร้อย จนสัปดาห์ที่สามทางโน้นบอกจะส่งของให้แล้ว เขาก็เลยเข้ามารอในกรุงเทพฯ โดยขออนุญาตพบดิฉันอีกครั้งก่อนกลับประเทศ

ฉันไปรับเขาที่สนามบิน พาไปหาที่พักและดูแลเท่าที่ทำได้ **เพื่อแสดงให้เขาเห็นว่าเมืองไทยและผู้หญิงไทยไม่ได้เป็นอย่างที่คนส่วนใหญ่เขาว่ากัน** เราได้รู้จักและเรียนรู้กัน ดิฉันเป็นผู้หญิงไทยหัวโบราณ เขาเป็นมุสลิมอย่างแท้จริงเราดูแลกันด้วยมิตรภาพอันบริสุทธิ์โดยไม่มีเรื่องเสื่อมเสียใดๆ **เกือบสองสัปดาห์เรารู้จักกันมากขึ้นราวเป็นพี่น้องกันมาแต่ชาติปางก่อน** ท่ามกลางการระมัดระวังตัวกันทั้งสองฝ่าย มิตรภาพของเราเป็นอะไรที่แปลกมากๆ แต่เราก็พอใจที่ได้รู้จักและแลกเปลี่ยน ความรู้ และประสบการณ์ จนครบเวลาหนึ่งเดือนวีซ่าเขาครบกำหนดต้องเดินทางกลับ ทั้งๆ ที่งานยังไม่สำเร็จแต่ตามคืนได้ ประมาณ 50% เขาก็ต้องกลับแล้ว เราแลกที่อยู่อีเมลกันและบอกว่าเขาจะมาเยี่ยมฉันปีละครั้ง เขากลับไปประมาณสิบวัน ในใจดิฉันนึกว่าเขาคงหายไปแล้ว ทุกอย่างก็จบลง **ฉันได้ทำหน้าที่เจ้าของบ้านและแสดงภาพพจน์ของผู้หญิงไทยที่แท้จริงให้เขาได้ประจักษ์ถือว่าฉันพอใจแล้ว**

วันที่ 11 ฉันได้รับอีเมลฉบับแรกของเขา ขึ้นต้นว่า Dear Ms. Steel และบอกว่าเขาขอเรียกอย่างนี้เพราะคุณเป็นผู้หญิงไทยที่เข้มแข็งมาก **เขากลับไปหลายวันแล้วยังงงอยู่ว่ายังมีผู้หญิงไทยเช่นคุณอยู่ได้อย่างไร** คุณดูแลผม ช่วยเหลือผมเป็นอย่างดี อย่างที่ผมไม่เคยได้รับจากใครมาก่อนโดยไม่ต้องการ สิ่งใดตอบแทนจากผมเลย ผมเคารพคุณมากที่สุดและสัญญาว่าเราจะมีกันและกันตลอดไป ทั้งโลกนี้และโลกหน้า **ผมขอบคุณอัลลอฮฺที่ได้ส่งผู้หญิงอย่างคุณมาให้ผมได้รู้จัก ถ้าเป็นไปได้ผมอยากให้คุณเป็นมุสลิม ผมเชื่อว่าชีวิตคุณจะมีความสุขมากขึ้น**

ดิฉันนึกในใจทำไมฉันต้องเป็นมุสลิม ?.... ก็ ตอบอีเมลเขาไปว่าฉันขอศึกษาทุกอย่างให้ถ่องแท้ก่อนเรื่องจะนับถืออิสลาม แล้วฉันจะตัดสินใจอีกที เราคุยอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลาทางอีเมลและทางโทรศัพท์ โดยเขาจะส่งบทความต่างๆ มาให้ศึกษา แนะนำทุกเรื่องราวเกี่ยวกับอิสลามในขณะที่ดิฉันเองก็ค้นคว้าหาความรู้ทุกวัน โดยเฉพาะทางเว็บไซต์ www.Islammore.com และ Islamweb ทั้งที่เป็นภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และถามจากเขา

ท่ามกลางการดูแลของเขาและการศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจังของฉัน ตลอดเวลา เวลาเขาโทรมาเขาจะทักฉันว่า “อัสสลามุอะลัยกุม” และสอนฉันว่าถ้าคุณเป็นอิสลามคุณต้องตอบผมว่า “วะอะลัยกุมุสสลาม” แต่ดิฉันจะตอบเขา good morning หรือ good afternoon ทุกครั้ง นั่นหมายถึงฉันยังไม่เปลี่ยน

ฉันตัดสินใจเปลี่ยนศาสนาอิสลาม หลังจาก 7 เดือนผ่านไป ฉันตัดสินใจแน่วแน่แล้ว เขาโทรศัพท์มาและทักฉันว่า “**อัสลามุอะลัยกุม**” ฉันก็ตอบไปว่า “**วะอะลัยกุมุสสลาม**” เสียงเขาตื่นเต้นและสั่นเครือ บอกว่าคุณยอมรับอิสลามแล้วใช่ไหม ดิฉันตอบว่าใช่ **เขาบอกว่านี่คือสิ่งที่เขายินดีที่สุด จนน้ำตาไหลเลย หลังจากนั้นเขาก็แนะนำเกี่ยวกับการทำละหมาด การ**

ปฏิบัติตามหลักการอิสลาม ตัวดิฉันเองก็ดาวน์โหลดวิธีการละหมาดมาฝึกและ อัลกุรอานมาอ่านและฟัง เขาแนะนำและส่งบท Top five มาให้อ่านและท่องจำให้ได้ ฉันก็พยามยามจนได้ โดยเทียบคำอ่านจากภาษาอาหรับเป็นอังกฤษและไทย โดยเขาจะคอยแปล และเทียบเสียงให้

จนเมื่อปลายเดือนเมษายนที่ผ่านมา เขามาเยี่ยมฉันตามสัญญา ฉันได้เรียนรู้อิสลามจากเขา เราไปมัสยิดด้วยกันในวันศุกร์ และรับรู้ทุกอย่างที่ต้องปฏิบัติ เขาสอนวิธีการทำน้ำละหมาดที่ถูกต้อง การคลุมศีรษะเวลาสวดมนต์ ในเวลาสองสัปดาห์ที่เขาอยู่เมืองไทย ดิฉันก็ได้เรียนรู้มากมายเกี่ยวกับอิสลาม ทุกครั้งที่เขาไปทำธุรกิจที่ซาอุดิอาระเบีย เขาก็จะไปมักกะฮฺทำพิธีอุมเราะฮฺเขาก็จะส่ง sms มาบอกว่าขณะนี้กำลังทำอะไร ทำอย่างไรจนฉันรู้สึกเหมือนฉันทำทุกอย่างอยู่กับเขา จนถึงวันนี้ เดือนเราะมะฎอนเขาอยู่มักกะฮฺ ฉันถือศีลอดครั้งแรกของชีวิตในเมืองไทยแต่ฉันรู้สึกเหมือนฉันอยู่ใกล้ชิด**กะอฺบะฮฺ**กับเขา ฉันตั้งใจที่จะเป็นมุสลิมที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะฉันได้พบแต่มุสลิมที่ดีในชีวิต และ**หลังจากได้เรียนรู้อย่างชัดแจ้งมากขึ้น ฉันรู้สึกเชื่อมั่นและศรัทธาอย่างแท้จริงและมั่นใจว่าศาสนาอิสลามช่วยให้ชีวิตฉันสุขสงบอย่างแท้จริง**

Islammore : **ปัญหาและอุปสรรคหลังจากเปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลาม** ?

Fatimah : ใหม่ๆ มีแต่คนจับตามองฉัน แต่ฉันทำทุกอย่างแบบค่อยเป็นค่อยไป และหลีกเลี่ยงการมีปัญหาในทุกเรื่อง และที่สำคัญโดยปกติแล้วฉันไม่ชอบทำสิ่งที่ไม่ดีอยู่แล้ว ใครต่อใครก็ไม่รู้สึกต่อต้านแม้แต่คนในครอบครัว **พี่น้องบอกว่าฉันมีเสรีภาพในการเลือกเดินทางของชีวิตและมั่นใจว่าฉันต้องเลือกสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับตัวเองเสมอ** อาจมีบ้างบางคนโดยเฉพาะผู้ใต้บังคับบัญชา ที่ไม่ค่อยเข้าใจแต่ไม่มีใครกล้าแสดงใดๆ ออกมา ฉันไม่รับประทานเมนูหมู เขาก็จัดอาหารอื่นให้แทน พอถึงเดือนเราะมะฎอนฉันงดอาหาร เขาก็ไม่จัดให้ และได้มีเวลาทำงานเพิ่มขึ้น **ฉันไม่เคยบกพร่องในหน้าที่ ฉันยังเป็นคนดีของสังคมและฉันไม่เคยทำร้ายใคร ฉันก็สามารถเป็นอิสลามได้อย่างที่ต้องการ** บางคนเข้าใจและให้กำลังใจด้วยซ้ำไป เพราะฉันแสดงให้เขารับรู้ได้ว่าฉันมีความสุขและชีวิตสงบขึ้น

Islammore : **อะไรที่ทำให้คุณเชื่อมั่นและศรัทธาในศาสนาอิสลาม** ?

Fatimah : เพราะฉันได้ศึกษาอย่างถ่องแท้ และมี pure Muslim (มุสลิมที่รู้จริงอย่างถ่องแท้) เป็นที่ปรึกษา คอยชี้ทางที่ถูกต้องให้ตลอดเวลาในสิ่งที่ไม่เข้าใจบวกกับความศรัทธาอันยิ่งใหญ่ของตัวเอง **หลังจากได้เรียนรู้มากขึ้น จนรู้สึกว่าชีวิตฉันเป็นสุขและสงบขึ้น และเชื่อว่าถ้าทุกคนดำรงชีวิตอย่างอิสลามแท้ๆ สังคมจะสงบขึ้นได้จริงๆ**

Islammore : **คุณคิดว่าหลังจากการเปลี่ยนศาสนาแล้ว ชีวิตคุณจะเป็นอย่างไร** ?

Fatimah : หลังจากเปลี่ยนศาสนาแล้วชีวิตฉันก็จะเป็นสุขและสงบขึ้น เพราะช่วงเวลาที่ทำละหมาดหรือนึกถึงอัลลอฮฺ เท่ากับได้นิ่งนึกถึงสิ่งที่ปฏิบัติ ได้สำนึกถูกผิด ควรไม่ควรและปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ

Islammore : **อยากฝากบอกอะไรถึงพี่น้องมุสลิม และสังคมมุสลิมของเรา** ....

Fatimah : **อยากให้ทุกคนที่เป็นมุสลิมได้เรียนรู้ให้ถึงแก่นแท้และปฏิบัติให้ถูกต้องอย่างเคร่งครัด ชีวิตคุณจะดีและจะนำพาสังคมสู่ความสงบสุข**

Islammore : **ในฐานะที่อยู่ในแวดวงการศึกษา ศาสนาอิสลามจะสามารถนำมาประยุกต์เข้ากับการศึกษาในปัจจุบันได้หรือไม่** ?

Fatimah : ได้แน่นอน เพราะอิสลามยืนอยู่บนความเรียบง่าย บริสุทธิ์สะอาด ทั้งกายและจิต อยู่อย่างรู้ตน มีสติ และที่สำคัญเน้นสงบสุข **ถ้าการจัดการศึกษามีจุดยืนเช่นเดียวกัน สังคมคุณภาพจะบังเกิดอย่างแน่นอน**

Islammore : **อิสลามได้สอนอะไรที่ทำให้คุณคิดว่าสิ่งนั้นจะนำมาซึ่งความสงบสุข** ?

Fatimah : สอนให้เป็นอยู่อย่างเพียงพอ สำรวมกริยา กระทำแต่สิ่งดีงามทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ทำหน้าที่ตนอย่างเต็มกำลัง ไม่ยึดติดกับวัตถุจนเกินไป ไม่กังวลหรือเป็นทุกข์เกินไปกับทุกอย่างที่เกิดขึ้นหรือต้องพบเจอ เพราะนั่นคือบททดสอบจากอัลลอฮฺ

Islammore : **ลูก ๆ มีความรู้สึกอย่างไรที่แม่เข้ารับอิสลาม และอยากให้พวกเขาได้เข้ามาในอิสลามหรือไม่** ?

Fatimah : พวกเขาโตๆ กันหมดแล้ว และเชื่อมั่นศรัทธาในตัวดิฉันมาตั้งแต่ต้น เขาให้เกียรติและเคารพในการตัดสินใจของดิฉันเสมอในทุกเรื่องจึงไม่มีปัญหาใดๆ **เพราะการเป็นมุสลิมของดิฉันมิได้ทำให้เขาต้องเดือดร้อนหรือสูญเสียสิ่งใด** ลึกๆ เขาคงพอใจที่เห็นฉันมีความสุขกับชีวิตมากขึ้น ส่วนพวกเขาจะเปลี่ยนหรือไม่อยู่ที่ตัวเขา การเรียนรู้ และกาลเวลาคงจะบอกเรื่องนี้ได้ในอนาคต

Islammore : **สิ่งที่ขอต่ออัลลอฮฺมากที่สุดตอนนี้ และเพราะอะไร** ?

Fatimah : ขออัลลอฮฺช่วยให้เป็นมุสลิมที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และทรงให้อภัยในสิ่งที่ยังประพฤติ ปฏิบัติได้ไม่ถูกต้องสมบูรณ์ และให้มีความสงบสุขในชีวิตเช่นนี้ตลอดไป

Islammore : **เรื่องอื่น ๆ ที่อยากบอก....**

Fatimah : ถ้าใครคิดที่จะเปลี่ยนมานับถืออิสลาม **อยากให้เปลี่ยนเพราะความศรัทธา และควรศึกษาอย่างถ่องแท้แล้วตัดสินใจ มากกว่าเปลี่ยนเพราะเหตุผลอื่น** เช่นเพราะต้องการแต่งงานกับมุสลิมหรือสิ่งอื่นใด การเปลี่ยนเพราะศรัทธาอย่างแท้จริงจะทำให้ชีวิตคุณดีขึ้นได้แน่นอน **เพราะอิสลามไม่ใช่ปาฏิหาริย์หรือไสยศาสตร์ แต่คือแก่นแท้ของธรรมชาติ คือวิถีการดำเนินชีวิต**

Islammore : **"ผู้ใดยังไม่พบความสงบสุขและสันติในจิตใจ ผู้นั้นยังเข้าไม่ถึงอิสลามอย่างแท้จริง" ขออัลลอฮฺประทานความสงบสุขให้กับคุณฟาติมะฮฺ หวายนำ ตลอดไปในโลกนี้และ ให้เธอได้ก้าวผ่านโลกนี้ เพื่อพบกับความสงบสุขอย่างแท้จริงในโลกหน้าด้วยเถิด.... อามีน ยาร็อบบัลอาละมีน**

24/9/2010

คัดจาก

http://www.islammore.com/main/content.php?page=sub&category=43&id=2399